Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Angela Ciubotaru

Dosarul nr. 2r-2221/25
PIGD: (2-25114017-02-25r-13112025)

D E C I Z I E

23 martie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Instanța compusă din:
Președintele completului, judecător Ana Panov
Judecători Elena Bolocan și Svetlana Vîșcu

examinând fără participarea părților, recursul declarat de către executorul judecătoresc Balan Cornelia,

în cauza civilă la demersul înaintat de către executorul judecătoresc Balan Cornelia cu privire la anunțarea în căutare a debitorului Plești Ion,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 octombrie 2025, prin care s-a respins demersul executorului judecătoresc Balan Cornelia cu privire la anunțarea în căutare a debitorului Plești Ion,-

A C O N S T A T A T:

Circumstanțele cauzei:

La 7 august 2025, executorul judecătoresc Balan Cornelia a înaintat demers privind anunțarea în căutare a debitorului Plești Ion.

În motivarea demersului, executorul judecătoresc a indicat că spre executare silită a fost înaintat documentul executoriu nr. 2-27984/22 din 25 aprilie 2023, emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru privind încasarea de la Plești Ion, în beneficiul S.R.L. „Nagoltrans", a datoriei în sumă totală de 9 777 lei.

Executorul judecătoresc a menționat că, la 25 iulie 2023, a fost intentată procedura de executare, fiind aplicate totodată măsuri de asigurare a executării documentului executoriu.

În susținerea demersului, executorul judecătoresc a relevat că debitorul a fost citat la biroul executorului judecătoresc în vederea achitării datoriei, însă acesta nu s-a prezentat și nu a prezentat dovada executării obligației.

Subsecvent, a indicat că, pe parcursul executării documentului executoriu, s-a stabilit că debitorul nu deține bunuri care ar putea fi urmărite în contul stingerii datoriei.

A accentuat că, potrivit informației din baza de date a Î.S. „Cadastru", debitorul Plești Ion nu dispune de bunuri imobile, iar conform informației din ACCES-1, acesta nu deține mijloace de transport.

De asemenea, potrivit comunicatului informativ recepționat de la Î.S. „Camera Înregistrării de Stat", debitorul nu figurează în calitate de asociat al vreunei întreprinderi.

La fel, a informat că, potrivit informațiilor parvenite de la instituțiile financiare, a fost aplicat sechestru asupra conturilor debitorului, însă acesta nu dispune de mijloace bănești în cont.

Executorul judecătoresc a mai invocat că, potrivit informației din baza de date CNAM, debitorul nu este încadrat în câmpul muncii.

Astfel, deși debitorul a fost citat repetat pentru a se prezenta la sediul biroului executorului judecătoresc, în vederea achitării datoriei sau prezentării dovezii executării documentului executoriu, până la momentul înaintării demersului sumele datorate nu au fost achitate.

În aceste circumstanțe, în temeiul art. 22 și art. 72 Cod de executare, executorul judecătoresc Balan Cornelia a solicitat anunțarea în căutare a debitorului Pleșca Ion.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 octombrie 2025, a fost respins demersul înaintat de către executorul judecătoresc Balan Cornelia cu privire la anunțarea în căutare a debitorului Pleșca Ion.

Pentru a dispune astfel, instanța de fond a reținut că, de către executorul judecătoresc nu au fost întreprinse toate măsurile în vederea stabilirii domiciliului debitorului, nefiind realizat întreg ansamblul de acțiuni/măsuri prevăzute de Codul de executare, iar acțiunile întreprinse nu sunt suficiente pentru anunțarea în căutare a unei persoane.

Solicitarea recurentului:

Nefiind de acord cu încheierea instanței de fond, la 31 octombrie 2025, executorul judecătoresc Balan Cornelia (prin intermediul poștei electronice) a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 octombrie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii contestate și soluționarea prin decizie a problemei respective, în sensul admiterii demersului privind anunțarea în căutare a debitorului Pleșca Ion.

Argumentele părților:

În motivarea recursului executorul judecătoresc Balan Cornelia a reiterat circumstanțele de fapt expuse în demersul cu privire la anunțarea în căutare a debitorului Pleșca Ion.

Suplimentar a argumentat că, instanța de fond a reținut eronat că executorul judecătoresc nu ar fi întreprins toate măsurile posibile pentru executarea documentului executoriu, în condițiile în care la materialele dosarului au fost anexate răspunsuri de la instituțiile financiare, organul cadastral teritorial și alte autorități, din care ar rezulta lipsa bunurilor urmăribile ale debitorului.

A mai susținut că, debitorului i-au fost expediate mai multe scrisori, care nu au fost recepționate, iar citarea prin intermediul Monitorului Oficial ar avea un caracter formal și nu ar confirma că debitorul cunoaște efectiv despre procedura de executare, mai ales în ipoteza în care acesta nu s-ar afla în țară.

De asemenea, recurenta a invocat examinarea superficială a materialelor procedurii de executare de către instanța de fond, menționând că executorul judecătoresc este în imposibilitate de a comunica actele procedurale debitorului, întrucât acesta nu locuiește la adresa cunoscută, alt loc de trai nu este stabilit, iar vecinii refuză să semneze în calitate de martori.

În concordanță, a susținut că anunțarea în căutare ar permite stabilirea locului aflării debitorului, comunicarea actelor procedurale și aducerea la cunoștință a materialelor procedurii de executare.

A mai consemnat că, neprezentarea debitorului la biroul executorului judecătoresc și necunoașterea locului aflării acestuia împiedică executarea documentului executoriu.

În opinia sa, anunțarea în căutare pe teritoriul Republicii Moldova este necesară inclusiv pentru ca, în cazul revenirii debitorului în țară, acesta să fie informat despre existența datoriei și despre obligația de a se prezenta la biroul executorului judecătoresc.

Succesiv, executorul judecătoresc a făcut trimitere la art. 10 Cod de executare, privind noțiunea executării silite, la art. 70 Cod de executare, privind executarea documentului executoriu într-un termen rezonabil, precum și la art. 72 alin. (1) Cod de executare, care reglementează anunțarea în căutare a debitorului atunci când prezența acestuia la anumite acțiuni de executare este necesară, iar locul aflării nu este cunoscut.

În concluzie, executorul judecătoresc Balan Cornelia a solicitat admiterea recursului, anularea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru nr. 25-1425/2025 din 22 octombrie 2025 și emiterea unei noi soluții privind anunțarea în căutare a debitorului Plești Ion Constantin.

Termenul de declarare a recursului:

În conformitate cu art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă, *încheierea dată în primă instanţă poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părţi şi de ceilalţi participanţi la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfăşurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol.*

Potrivit art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, *Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.*

Conform art. 425 Cod de procedură civilă, *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.*

Colegiul reține că din lucrările dosarului se atestă că, conform scrisorii de expediere a actului judecătoresc, anexat la materialele cauzei, copia încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 octombrie 2025, a fost remisă participanților la proces la 30 octombrie 2025, însă o dovadă a recepționării actului judecătoresc la materialele cauzei lipsește.

Corespunzător, Colegiul conchide că recursul declarat de către executorul judecătoresc Balan Cornelia la 31 octombrie 2025, (prin intermediul poștei electronice) a fost depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurentă și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că, recursul urmează a fi respins cu menținerea încheierii instanței de fond, reieșind din considerentele ce succed.

Conform art. 424 alin. (l) Cod de procedură civilă, *Curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii*.

În condițiile art. 426 alin. alin. (2) şi (3) din Codul de procedura civilă, *recursul se depune la instanţa a cărei încheiere se atacă. Recursul împotriva încheierii se examinează*

în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, *instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.*

Din materialele cauzei rezultă că, în procedura de executare aflată la executorul judecătoresc Balan Cornelia, se află documentul executoriu nr. 2-27984/22 din 25 aprilie 2023 emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru privind încasarea de la Plești Ion în beneficiul lui SRL „Nagoltrans” datoria în sumă totală de 9777 lei.

Prin încheierea nr. 075-2399/2023 din 25 iulie 2023, a fost intentată procedura de executare și au fost aplicate măsuri de asigurare a executării documentului executoriu.

Ulterior, la 15 august 2023, executorul judecătoresc a emis încheierea de continuare a executării silite, aceasta fiind expediată la adresa debitorului, însă corespondența a fost restituită cu mențiunea „nereclamat”.

Potrivit comunicatelor informative, debitorul Plești Ion nu deține careva bunuri, ce ar putea fi urmărite.

De asemenea, conform informației din baza de date ÎS„ Cadastru", debitorul Plești Ion nu dispune de bun imobil, iar potrivit informației de la ACCES-1, debitorul, nu dispune de mijloc de transport.

Potrivit comunicatului informativ recepționat de la Îs „Camera Înregistrării de Stat”, debitorul nu figurează în calitate de asociat al căruiva întreprinderi iar conform informației parvenite de la instituţiile financiare a fost aplicat sechestru pe contul debitorului, însă aceasta nu dispune de mijloace financiare în cont.

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii primei instanțe, prin prisma motivelor invocate de recurent și a materialelor cauzei, Colegiul conchide că soluția oferită de prima instanță este legală și întemeiată

Conform art. 10 alin. (1), (2) Cod de executare, *executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-şi îndeplineşte benevol obligaţiile. Executarea silită începe prin sesizarea executorului judecătoresc în condiţiile legii şi se efectuează prin orice formă prevăzută de prezentul cod, simultan sau succesiv, până la realizarea dreptului recunoscut prin documentul executoriu, până la achitarea dobânzilor, a penalităţilor sau a altor sume, acordate potrivit legii, precum şi a cheltuielilor de executare.*

Pentru executarea documentului executoriu, executorul judecătoresc dispune de anumite drepturi prevăzute de art. 22 Cod de executare, *cum ar fi să citeze, la sediul biroului său şi la locul efectuării actelor de executare, debitorul şi alţi participanţi implicaţi în procesul de executare; să solicite şi să primească gratuit pe suport de hârtie şi în regim on-line din partea autorităţilor publice centrale şi locale, a instituţiilor (inclusiv financiare), din partea altor organizaţii (indiferent de tipul de proprietate şi de forma juridică de organizare) deţinătoare de registre de stat şi de informaţii relevante pentru procedura de executare orice informaţie care ar permite identificarea debitorului, a patrimoniului său şi a locului aflării lor, inclusiv şi să dispună anunţarea în căutare şi*

reţinerea mijloacelor de transport, să identifice bunurile debitorului, să solicite instanţei judecătoreşti, la cererea creditorului, aplicarea faţă de debitor a interdicţiei de a părăsi ţara în cazul în care plecarea acestuia ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătoreşti.

Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, *executorul judecătoresc este obligat să întreprindă măsurile prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii.*

Colegiul constată că, în conformitate cu art. 72 alin. (1), (2) Cod de executare, *căutarea debitorului şi a bunurilor sale se efectuează în cazul în care prezenţa debitorului la anumite acţiuni de executare este impusă de lege, de documentul executoriu sau când executorul judecătoresc ori creditorul o consideră necesară, iar locul de aflare a debitorului nu este cunoscut, instanţa de judecată, la demersul executorului judecătoresc sau la cererea creditorului, adoptă o încheiere de căutare a debitorului. Căutarea debitorului persoană fizică se efectuează de către organul afacerilor interne în a cărui rază teritorială se află ultimul domiciliu al debitorului.*

Colegiul subliniază că, din conținutul dispoziției legale enunțate se conturează două condiții în prezența cărora debitorul poate fi anunțat în căutare, și anume: *1) prezența debitorului la anumite acțiuni de executare este impusă de lege sau de documentul executoriu, executorul judecătoresc ori creditorul consideră necesară prezența debitorului la anumite acțiuni de executare, și 2) locul de aflare a debitorului nu este cunoscut.*

În ce privește primul aspect - necesitatea prezenței debitorului la anumite acțiuni de executare, Colegiul relevă că pentru a anunța debitorul în căutare, urmează a fi argumentată imposibilitatea efectuării acțiunilor de executare în lipsa acestuia, ținând cont de conținutul legii, al documentului executoriu, opiniei creditorului sau executorului judecătoresc.

În speță, Colegiul civil constată că, demersul înaintat de executorul judecătoresc Balan Cornelia nu justifică, în mod concret, imposibilitatea efectuării actelor de executare în lipsa debitorului. Deși au fost întreprinse anumite măsuri de executare și verificare, acestea nu confirmă îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 72 Cod de executare.

În ce privește al doilea aspect, Colegiul civil remarcă faptul că în conformitate cu art.38 alin. (1) și (2) Cod civil, *domiciliul persoanei fizice este locul unde aceasta îşi are reşedinţa obişnuită. Se consideră că persoana îşi păstrează domiciliul atât timp cât nu şi-a stabilit un altul. Reşedinţa obişnuită demonstrează o legătură apropiată şi stabilă a persoanei fizice cu locul vizat. La determinarea reşedinţei obişnuite se iau în considerare toate elementele de fapt relevante, în special durata şi regularitatea prezenţei persoanei în locul vizat, precum şi condiţiile şi motivele acestei prezenţe.*

Potrivit art.39 alin. (1) Cod civil, *până la proba contrară, domiciliul sau reşedinţa temporară a persoanei fizice se prezumă că se află la locul menţionat ca atare în buletinul de identitate sau, după caz, în alt act de identitate prevăzut de lege.*

Colegiul civil reține că, odată cu intrarea în vigoare, la 01.03.2019 a modificărilor la Codul civil, legiuitorul clar a delimitat domiciliul persoanei (reședința obișnuită) de mențiunea privind viza de reședință din buletinul de identitate.

Mențiunea din buletinul de identitate se prezumă domiciliu doar în cazurile când nu există probe cu privire la domiciliul efectiv al persoanei.

Prin urmare, pentru anunțarea în căutare a debitorului, este necesar ca locul aflării acestuia să nu fie cunoscut, iar această împrejurare să fie confirmată prin măsuri efective, actuale și verificabile.

Așadar, sarcina demonstrării întreprinderii tuturor acțiunilor în vederea stabilirii locului aflării debitorului și imposibilitatea găsirii acestuia, ce ar justifica înaintarea demersului privind anunțarea în căutare a debitorului, revine executorului judecătoresc. Această concluzie rezultă din prevederile art. 72 Cod de executare în coroborare cu practica judiciară națională.

Colegiul civil reține că, prin prisma practicii judiciare naționale, până la înaintarea în instanța de judecată a demersului privind anunțarea în căutare a debitorului, executorul judecătoresc urmează să întreprindă efectiv toate acțiunile posibile și legale, întru stabilirea locului aflării debitorului, și doar în cazul în care a epuizat toate măsurile respective, să înainteze un demers în instanța de judecată, privind anunțarea în căutare a debitorului.

În concluzie, Colegiul conchide că, instanța de fond just a constatat că executorul judecătoresc nu a întreprins suficiente măsuri care să confirme întrunirea condițiilor stabilite la art. 72 Cod de executare, în vederea anunțării în căutare a debitorului.

În contextul circumstanțelor invocate supra, Colegiul judiciar constată că, argumentele recurentei nu sunt de natură să combată concluzia primei instanțe privind lipsa probelor suficiente pentru admiterea demersului de anunțare în căutare a debitorului.

Colegiul reține că, anunțarea în căutare a debitorului Pleșca Ion, în sensul art. 72 Cod de executare, nu poate fi dispusă doar în temeiul existenței unei creanțe, al neexecutării documentului executoriu sau al lipsei bunurilor urmăribile, or textul normei condiționează aplicarea acestei măsuri de necesitatea prezenței debitorului la anumite acțiuni de executare și de faptul că locul aflării acestuia nu este cunoscut, aceste împrejurări urmând a fi confirmate prin probe concrete, actuale și suficiente.

În speță, materialele prezentate confirmă intentarea procedurii de executare, expedierea unor acte către debitor, aplicarea măsurilor de asigurare, precum și efectuarea unor verificări privind existența bunurilor imobile, a mijloacelor de transport, a calității de asociat în cadrul unor persoane juridice și a disponibilităților bănești în conturile bancare.

Totuși, instanța de recurs califică că, aceste împrejurări probează doar existența unor dificultăți în executarea creanței patrimoniale, dar nu demonstrează imposibilitatea actuală de stabilire a locului aflării debitorului și nici necesitatea obiectivă a prezenței acestuia la acte concrete de executare.

Prin urmare, susținerea recurentei Balan Cornelia potrivit căreia instanța de fond ar fi examinat superficial materialele cauzei nu poate fi reținută. Dimpotrivă, prima instanță a verificat actele anexate la demers și a constatat că executorul judecătoresc nu a prezentat un proces-verbal de constatare sau alte acte procedurale care să confirme deplasarea la adresa debitorului și verificarea efectivă a faptului dacă acesta locuiește sau nu la domiciliul indicat.

Colegiul apreciază ca neîntemeiat și argumentul recurentei potrivit căruia debitorului i-au fost expediate mai multe scrisori, care nu au fost recepționate, or restituirea corespondenței cu mențiunea „nereclamat” confirmă imposibilitatea comunicării printr-o anumită modalitate, însă nu echivalează cu epuizarea tuturor mijloacelor legale de comunicare și identificare a debitorului.

În acest sens, art. 67 Cod de executare reglementează și alte modalități de comunicare a actelor executorului judecătoresc, inclusiv înmânarea acestora persoanelor indicate de lege sau publicarea în Monitorul Oficial, atunci când înmânarea nu a fost posibilă.

Sub acest aspect, critica recurentei referitoare la caracterul formal al citării prin Monitorul Oficial nu poate fi primită, întrucât executorul judecătoresc nu poate exclude aplicarea unei modalități de comunicare prevăzute expres de lege, pe motiv că aceasta ar fi, în opinia sa, ineficientă. Atât timp cât legea prevede această modalitate subsidiară de comunicare, neutilizarea ei a fost corect valorificată de prima instanță la aprecierea caracterului insuficient al măsurilor întreprinse.

Nici argumentul potrivit căruia debitorul nu ar locui la adresa cunoscută, iar alt loc de trai nu ar fi stabilit, nu este suficient pentru admiterea demersului, or o asemenea susținere urma să fie confirmată prin acte procedurale întocmite de executorul judecătoresc, inclusiv prin verificarea la fața locului, consemnarea constatărilor efectuate și, după caz, prin indicarea persoanelor audiate sau a împrejurărilor care au împiedicat comunicarea actelor.

Totodată, faptul că debitorul nu s-a prezentat la biroul executorului judecătoresc și nu a prezentat dovada achitării datoriei nu conduce automat la concluzia că locul aflării acestuia nu este cunoscut. Neprezentarea debitorului poate justifica continuarea măsurilor de executare prevăzute de Codul de executare, însă nu substituie obligația executorului judecătoresc de a demonstra întrunirea condițiilor speciale prevăzute de art. 72 Cod de executare.

Colegiul reține că lipsa bunurilor imobile, a mijloacelor de transport, a calității de asociat în cadrul unor persoane juridice ori a mijloacelor bănești suficiente în conturi nu justifică, prin ea însăși, anunțarea în căutare a debitorului. Aceste date țin de identificarea patrimoniului debitorului și de dificultatea executării creanței, însă obiectul demersului examinat îl constituie identificarea locului aflării persoanei, iar nu constatarea insolvabilității ori a lipsei bunurilor urmăribile.

De asemenea, trimiterea recurentei la art. 10 și art. 70 Cod de executare nu modifică concluzia Colegiului, având în vedere că caracterul obligatoriu al executării silite și necesitatea executării documentului executoriu într-un termen rezonabil nu înlătură obligația executorului judecătoresc de a respecta condițiile speciale instituite de art. 72 Cod de executare pentru anunțarea în căutare a debitorului.

În același timp, Colegiul reține că, obiectul executării îl constituie încasarea unei sume bănești, iar nu urmărirea nemijlocită a debitorului în persoană. Din acest motiv, executorul judecătoresc urma să demonstreze în mod concret în ce măsură prezența debitorului este indispensabilă pentru realizarea actelor de executare și de ce aceste acte nu pot fi efectuate în lipsa acestuia.

În aceste circumstanțe, Colegiul constată că prima instanță a reținut în mod justificat că demersul nu este susținut prin probe suficiente privind imposibilitatea stabilirii locului aflării debitorului Pleșca Ion și că nu a fost demonstrată epuizarea măsurilor legale necesare anterior sesizării instanței cu un asemenea demers.

Concluzia Colegiului este în concordanță și cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materia executării hotărârilor judecătorești. În cauzele *Hornsby c. Greciei, nr. 18357/91*, hotărârea din 19 martie 1997, și *Prodan c. Moldovei, nr. 49806/99*,

hotărârea din 18 mai 2004, Curtea a reținut că executarea unei hotărâri judecătorești constituie parte integrantă a procesului în sensul art. 6 § 1 din Convenție. Totodată, în cauzele *Fuklev c. Ucrainei, nr. 71186/01*, hotărârea din 7 iunie 2005, și *Fociac c. României, nr. 2577/02*, hotărârea din 3 februarie 2005, Curtea a subliniat că, în procedurile de executare împotriva unor debitori privați, autoritățile trebuie să acționeze diligent și să pună la dispoziție mecanisme efective de executare, fără ca aceasta să însemne garantarea rezultatului urmărit de creditor.

Raportând aceste principii la prezenta cauză, Colegiul reține că necesitatea executării efective a documentului executoriu nu exonerează executorul judecătoresc de obligația de a respecta condițiile speciale prevăzute de art. 72 Cod de executare.

Prin urmare, anunțarea în căutare a debitorului poate fi dispusă numai dacă sunt prezentate probe concrete și actuale privind necesitatea prezenței debitorului la anumite acțiuni de executare și imposibilitatea stabilirii locului aflării acestuia prin mijloacele legale ordinare.

În virtutea celor expuse, constatând că argumentele recursului nu relevă temeiuri de fapt sau de drept care să confirme ilegalitatea încheierii contestate și să justifice casarea acesteia, Colegiul civil conchide asupra respingerii recursului ca neîntemeiat și menținerii încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 octombrie 2025.

În conformitate cu prevederile art. art. 427 lit. a) și 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de către executorul judecătoresc Balan Cornelia.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 22 octombrie 2025, prin care s-a respins demersul executorului judecătoresc Balan Cornelia cu privire la anunțarea în căutare a debitorului Plești Ion.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecător Ana Panov

Judecătorii Elena Bolocan

Svetlana Vîșcu